MAI MULTĂ LIBERTATE DE ACȚIUNE ANTRENORILOR ÎN DOMENIUL MUNCII DE INSTRUIRE

La sfîrșitul săptămînii trecute a avut loc la sediul federației noastre o reuniune a antrenorilor echipelor divizionare A și a membrilor biroului Colegiului central de antrenori. Mergînd pe linia de mult inaugurată — și cu rezultate bune — a consultării tehnicienilor care răspund de pregătirea fotbaliștilor fruntași din rîndul cărora sînt recrutate elementele necesare reprezentativei, federația a ținut ca și de data aceasta **să supună discuției planul de pregătire a lotului pentru turneul final din Mexic.** Această consultare — metodă de lucru aplicată încă dinaintea preliminariilor C.M. — era cu atît mai necesară cu cît F.R.F. rămîne credincioasă principiului după care **PREGĂTIREA DE BAZĂ A SELECȚIONABILILOR SE REALIZEAZĂ ÎN PRIMUL RÎND LA CLUBURI. Singura diferență este că, aflîndu-ne înaintea turneului final al C.M., pregătirea specifică la lot, cu acțiunile respective, a avea o pondere mai mare decît în trecut.**

În aceste condițiuni, profitînd și de faptul că erau prezenți toți antrenorii echipelor din Divizia A, era normal să se facă și o scurtă referire la orientarea metodică generală la cluburi.

În legătură cu această ultimă problemă am stat de vorbă cu antrenorul emerit **EM. VOGL**, președintele Colegiului central al antrenorilor, căruia i-am adresat cîteva întrebări.

— Ce îndrumări concrete au fost date antrenorilor pentru perioada de întrerupere a campionatului ?

— Poate că o să pară curios, dar de data aceasta nu s-au dat îndrumări privind direct această perioadă. De ce ? Fiindcă **am considerat că sarcinile acestei perioade sînt foarte bine cunoscute de antrenori și dezbătute de ani de zile, și că în general, condițiile de pregătire nu s-au schimbat.** Aceasta pe de o parte. Pe de alta, **marea majoritate a antrenorilor lucrează de doi ani de zile în regimul de antrenament adoptat în 1968 și sînt de cel puțin un an la aceeași echipă.** Deci, cunoscînd toate premizele, **am apreciat că este cazul ca în loc să aplice unele jaloane recomandate de centru să-și valorifice propriile lor experiențe** acumulate în acest răstimp.

— Așadar, federația reînnoiește încrederea antrenorilor...

— Dacă se poate spune așa... În orice caz, colegiul apreciază că s-a produs o îmbunătățire a capacității antrenorilor și nivelul de pregătire și considerăm că este cazul să li se acorde o libertate cît mai mare de acțiune în materie de instruire. La urma-urmei **contează nu atît căile și mijloacele folosite, cît atingerea obiectivului general fixat pentru fotbalul nostru.** Bineînțeles, aceasta nu înseamnă că antrenorii se pot abate de la principiile de instruire și de joc stabilite de comun acord în 1968.

— În acest caz, ce direcție au luat discuțiile ?

— De fapt, ele au pornit — normal — de la desfășurarea campionatului și fără a avea pretenția unei analize obișnuite a turului, au îmbrățișat totuși cîteva din aspectele caracteristice scoase în evidență de comportarea echipelor, spre a vedea în ce măsură au fost atinse obiectivele stabilite cu mai bine de an an în urmă și prin aceasta eficiența liniei metodice adoptate.

În această privință trebuie subliniată, ca pozitivă, **creșterea generală a capacității de efort,** dovadă că echipele au făcut față în bune condiții unui calendar mai încărcat decît în trecut, cu destul de dese programări duminica—miercurea—duminica, și că finalurile de sezon s-au desfășurat la un nivel ridicat de solicitare fizică. De asemenea și, în strînsă legătură cu aspectul relevat, remarcăm că **jucătorii au corespuns în dubla activitate club-lot.** S-au înregistrat unele progrese și în joc : **organizarea mai bună în apărare și la mijlocul terenului, aplicarea parțială a unor caracteristici moderne** (zonă mărită de acțiune, sarcini duble atac-apărare, presing etc.), **creșterea pozițiilor de finalizare și chiar un procent mai mare de eficacitate.** Toate acestea n-au venit de la sine. Ele se datoresc regimului nou de antrenament, volumului mai mare și calității mai bune ale antrenamentului. Privind însă realist lucrurile, trebuie să recunoaștem că **aceste îmbunătățiri privesc mai mult jocul de apărare și nu depășesc încă planul intern.** Organizarea jocului tinde cu predilecție spre soluții numerice în favoarea defensivei, îndeplinirea sarcinii duble apărare-atac păstrează încă un caracter periodic, ca și presingul, acțiunile de atac au un ritm scăzut, sînt tipizate, aglomerate pe anumite porțiuni ale terenului, iar în finalul lor dîrzenia și insistența sînt scăzute, de unde pase decisive greșite și pierderea cu ușurință a mingii. În general, atacanții noștri se descurcă greu în condiții dificile. De aici rezultă că principalele carențe ale echipelor noastre privesc jocul ofensiv, lucru rezultat de altfel și din confruntările internaționale.

— Cu alte cuvinte, direcția orientării viitoare a instruirii trebuie să fie MĂRIREA POTENȚIALULUI OFENSIV.

— Fără îndoială. În această direcție trebuie concentrate eforturile antrenorilor. Rezolvarea acestei probleme nu numai că ar impulsiona campionatul, dar ar avea și efecte pozitive în ce privește afirmarea fotbalului nostru pe plan internațional. Desigur că realizarea acestui deziderat este legată de o serie de probleme tehnico-tactice, dar atrag atenția că **toate caracteristicile ofensive actuale pretind un efort fizic foarte ridicat, iar reușitele tehnice și tactice sînt condiționate de capacitatea fizică a fiecărui jucător.**

— Înseamnă că actuala perioadă, pînă la reluarea Diviziei A, este foarte importantă, cu consecințe directe asupra îndeplinirii obiectivelor de joc în sezonul oficial.

— Indiscutabil. De aceea trebuie privită de antrenori cu toată atenția și răspunderea. În această perioadă se fundamentează capacitatea de efort a jucătorilor, de care va depinde nu numai comportarea sau randamentul echipelor în campionat, ci — ceea ce interesează în mod deosebit — și atingerea obiectivelor moderne de joc.

Cum condițiile de timp diferă de la regiune la regiune și nu pot fi prevăzute, cum cele de lucru — de asemenea — sînt diferite la echipe, în schimb sarcinile perioadei în general și ale etapelor sînt foarte bine cunoscute de antrenori, federația de data aceasta nu le-a mai dat indicații de amănunt, ci **a lăsat la latitudinea antrenorilor ca — în limitele principiilor comune de lucru — să-și valorifice experiența acumulată în elaborarea, detalierea și desfășurarea realistă a muncii de pregătire.** Să renunțe definitiv la imitări, copieri sau rutină și să-și făurească lucid antrenamentele în funcție de condițiile obiective pe care le au la dispoziție.

Cum se vede, federația a lăsat libertate de acțiune antrenorilor. Era și momentul ca aceștia "din urmă, mai maturi, cu mai multă experiență, să ajungă să trăiască „pe propriile lor picioare", să nu mai aștepte totul de la centru. (P.G.)

DE VORBĂ CU ANTRENORUL EMERIT Emerich VOGL, PREȘEDINTELE COLEGIULUI CENTRAL

Carnet

PREMII ȘI SEMNIFICAȚII...

de DAN OLTEANU

Nu-mi amintesc dacă s-a scris că Nelu Nunweiller s-a aflat printre spectatorii meciului România — Grecia de la 16 noiembrie. L-am văzut în tribună, la cîțiva metri de mine, venit special de la Istanbul pentru acest joc, într-o duminică de relache fotbalistic în Turcia. Pe cont propriu, de drag să vadă cum **naționala lui** se califică pentru Mexic, pentru un turneu final la care el n-a avut fericirea să participe în cariera lungă de internațional. Ca și Petschowschi, Ozon sau Constantin.

Cînd a marcat Dembrovschi, Nunweiller s-a repezit spre mine și m-a îmbrățișat. Nu era alt cunoscut pe aproape. Cînd a egalat Domazos a venit iar lîngă mine și m-a strîns de mînă. De teamă. Și a rămas cu ochii pierduți în teren. În sfîrșit, grelele minute de la sfîrșitul acelei partide dramatice s-au terminat și l-am văzut din nou, alături, pe Nunweiller III, descărcîndu-se nervos, prin lacrimi. Scena a fost văzută și de alți spectatori care s-au strîns lîngă fostul căpitan al echipei naționale. Erau clipe de destindere după o pagină de istorie fotbalistică, scrisă cu un dramatism rar întîlnit.

Poate că despre meciul acesta, plin de neprevăzut și palpitații, s-ar mai putea scrie și acum, în deplină actualitate. Fiecare minut a pus atunci în mișcare mii de gînduri. Dacă Dembrovschi înscria și al doilea gol, ratat atît de ușor ? Dacă Dumitrache ar fi majorat și el scorul ? Dacă driblingul de neuitat, făcut de Dobrin cu ușurința cu care Killy a cîștigat printre bețe slalomul olimpic, ar fi dat roade ? Cît de mult am fi cîntat golul victoriei ! Acolo, în teren, erau cei mai buni jucători ai anilor 1967 și 1968 : Dobrin și Dumitrache. Și totuși, cu Grecia, nici unul din ei n-a pus pe hrisovul acestui meci pecetea personalității lui.

Gîndind astfel, mi-am întors privirea spre Nelu Nunweiller. Iată că el și alții ca el, din aceeași generație sau internaționali mai vechi, nu au avut privilegiul de a concura pentru premii anuale, dintre care **cel mai bun fotbalist român al anului** devine o prețuire supremă.

Fotbaliștii de astăzi, în primul rînd cei mai buni dintre ei, au la dispoziție, față de cei din trecutul apropiat, avantaje incomparabile, dintre care popularitatea făcută de ziarele și revistele din țară și străinătate este cea mai prețioasă. Presa europeană se ocupă de mai mult timp de fotbaliștii noștri. În acest an, Dumitrache a fost obiectul unui excelent interviu în ziarul Stadio din Italia, iar săptămîna trecută, fotografia lui Răducanu a apărut pe **patru coloane** în „France Football".

Din ce în ce mai mult, iubitorii fotbalului sînt tentați să participe direct la anchetele care desemnează pe cei mai buni sportivi ai anului. În 1968, un număr apreciabil de cititori ai revistei noastre — 5.146 — au trimis votul lor pentru a desemna pe cel mai bun fotbalist. Acum, la sfîrșitul lui 1969, ghidîndu-ne după situația răspunsurilor primite pînă în prezent la concursul „Trofeul revistei Fotbal '69", circa 6.000 de cititori vor lua parte la această anchetă.

Succesul produs de larga participare a iubitorilor fotbalului și de criteriile competente care dau rezultatul final la Trofeul revistei Fotbal, a atras atenția Administrației de stat „Loto-Pronosport", care a acordat premii suplimentare pentru concursul din acest an, premii anunțate în actualul număr al revistei.

La o propunere a noilor noștri asociați, pentru lărgirea și stimularea concursului ne gîndim ca în anul 1970 să organizăm o anchetă, care să dea posibilitatea de a-și spune cuvîntul cîtorva zeci de mii de iubitori ai fotbalului, la curent cu activitatea acestui sport sau participanți cu regularitate la concursurile Pronosport. După cum Administrația de stat „Loto-Pronosport" își propune ca în anul viitor să acorde premii importante, cel puțin la valoarea obiectelor acordate în acest an fotbaliștilor și cititorilor participanți la viitoarele anchete ale revistei noastre, care vor indica ordinea exactă a clasamentului final.

Sperăm că fotbaliștii vor înțelege **în mod pozitiv** prețuirea iubitorilor fotbalului și semnificația premiilor ce li se acordă, premii care, la urma urmei, sînt oferite tot de cei ce sînt îndrăgostiți de sportul cu balonul rotund și contribuie săptămînal, cu sume mai mari sau mai mici, la concursurile Pronosport, ale căror beneficii sînt destinate, cu începere de la 1 ianuarie 1970, **în întregime,** fotbalului.

Un motiv în plus pentru a spera că 1970 va fi anul cel mai prestigios pentru fotbalul nostru.

ACTUALITĂȚI

ÎNCHIDEREA CURSULUI DE ANTRENORI

Prima parte (din cele cinci prevăzute) a cursului de perfecționare organizat pentru antrenorii tineri, de perspectivă, a luat sfîrșit. Cei 34 de antrenori invitați, plus alți 16 veniți din proprie inițiativă și pe cheltuială proprie, s-au înapoiat la locurile lor de muncă cu un bagaj de cunoștințe îmbogățit.

„Consider că acest prim curs — *ne spunea responsabilul lui, prof. N. Petrescu* — a fost reușit, fiind diferit de alte acțiuni similare prin mijloacele folosite. Înșiși participanții și-au exprimat satisfacția de a fi fost prezenți la un curs cu un caracter absolut practic, adică ceea ce le era lor necesar la echipele lor. De pildă, le-au fost expuse cicluri pentru perioadele pregătitoare, precompetițională și competițională, însoțite de exercițiile respective, folosite la noi și în alte țări (U.R.S.S., Anglia, R. F. a Germaniei). Au făcut cunoștință cu mijloace pentru depistarea simptomelor de supraîncordare sau oboseală pentru alegerea exercițiilor adecvate. Deci, totul legat de antrenamentul practic într-un ciclu săptămînal și completat cu demonstrații și filme, ceea ce a constituit noutatea acestui curs.

Pînă la a doua parte a cursului (finele lui februarie, cînd se vor prezenta aceiași antrenori), cursanții vor fi urmăriți de colegiul central prin colegiile locale".

În completarea celor de mai sus : la curs s-a prezentat și un antrenor turc, Ersan Nekmir, care activează la Frankfurt pe Main și care a mai urmat și alte școli, din Olanda, Iugoslavia, R. F. a Germaniei și, firește, Turcia.

TURNEUL ÎN AUSTRALIA — CONTRAMANDAT

Din motive tehnice, invocate de organizatorii care au propus un turneu în Australia (programul competițional intern nu dispune de date din cauza restanțelor determinate de preliminariile C.M.), acest proiect a căzut. În aceste condiții, federația noastră a început tatonări pe lîngă cîteva federații din țările Orientului Mijlociu pentru a asigura, totuși, la iarnă un turneu selecționatei noastre olimpice.

ROMÂNIA ÎN CAMPIONATUL EUROPEI CU ECHIPELE „A" ȘI DE TINERET

La U.E.F.A. au început să sosească înscrierile pentru campionatul Europei, care — cum se știe — se va desfășura începînd din toamna anului 1970 pînă în 1972, paralel cu prima ediție a competiției pentru echipele naționale de tineret (pînă la 23 de ani).

Printre primele înscrieri sînt cele din partea federațiilor din **Italia, R.F. a Germaniei și România.** Forul vest-german ar dori să ia parte și la campionatul reprezentativelor de tineret, dar cu condiția ca grupele să fie paralele cu cele ale echipelor A, iar jocurile să fie programate cu o zi înainte.

FEDERAȚIA ROMÂNĂ A CONFIRMAT MECIUL CU IUGOSLAVIA DE LA 6 MAI

In calendarul internațional pe anul 1970, federația noastră avea prevăzut un joc cu reprezentativa Iugoslaviei. Această întîlnire, la un moment dat nesigură din cauza lipsei unui acord asupra datei (erau în discuție zilele de 29 aprilie și 6 mai), a fost confirmată de forul nostru pentru 6 mai, la București. Astfel că acest joc va fi ultima pregătire în țară înainte de plecarea lotului național în Mexic.

ANALIZA CENTRELOR DE COPII-TINERET

Zilele acestea era proiectată ședința de analiză a activității centrelor de copii și juniori, urmată de un curs special pentru antrenorii acestor centre, cu caracter metodic.

Din motive tehnice însă, aceste două acțiuni au fost amînate pentru zilele de 19—23 ianuarie 1970